

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 24. ožujak 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Spremno odgovoriti na Božje milosrđe

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje ove treće korizmene nedjelje (usp. *Lk* 13, 1-9) govori nam o Božjem milosrđu i obraćenju. Isus pripovijeda prispodobu o neplodnoj smokvi. Neki je čovjek zasadio smokvu u svojem vinogradu i s velikim pouzdanjem svakoga je ljeta išao tražiti plodove, no nije ih nalazio, jer je stablo bilo neplodno. Potaknut tim razočaranjem koje se već tri godine ponovilo, razmišljao je o tome da posiječe smokvu kako bi posadio drugu. Pozvao je stoga seljaka koji je radio u vinogradu i izrazio mu svoje nezadovoljstvo, naloživši mu da posiječe stablo kako ne bi nepotrebno iskorištavalo tlo. No vinogradar je zamolio vlasnika da bude strpljiv i zatražio ga još godinu dana odgode tijekom koje će se pažljivije i brižnije brinuti za smokvu, potičući njezinu plodnost. Ovo je prispodoba. Što predstavlja ova prispodoba? Što predstavljaju likovi iz ove prispodobe?

Gospodar predstavlja Boga Oca, vinogradar je slika Isusa, a smokva je simbol ravnodušnog i neplodnog čovječanstva. Isus zagovara ljudski rod kod Oca – i to čini uvijek – i moli ga da pričeka te mu dade još vremena kako bi u njemu mogli izniknuti plodovi ljubavi i pravde. Smokva koju gospodar u prispodobi želi iskorijeniti predstavlja neplodan život, nesposoban darivati i činiti dobro. Ona je simbol onoga koji živi za sebe, sit i miran, uljuljkan u svojoj udobnosti, nesposoban okrenuti pogled i srce onima koji su mu blizu i koji se nalaze u stanju patnje, siromaštva i nevolje.

Takvom se ponašanju sebičnosti i duhovne neplodnosti suprotstavlja velika ljubav vinogradara prema smokvi: nagovara gospodara da pričeka, strpljiv je, zna čekati, posvećuje joj svoje vrijeme i rad. Obećava svom gospodaru da će se posebno brinuti o tom nesretnom stablu.

Ta prispodoba o vinogradaru očituje Božje milosrđe koje nam daje vremena za obraćenje. Svi se mi trebamo obratiti i napredovati, a Božja nam strpljivost i milosrđe pomaže u tome. Unatoč neplodnosti koja ponekad obilježava naš život, Bog ima strpljenja te nam na putu dobra nudi mogućnost promjene i napredovanja. Međutim, odgoda koja je bila izmoljena i odobrena u

očekivanju da stablo konačno donese plodove, također ukazuje na potrebu hitnosti obraćenja. Vinogradar kaže gospodar: „Ostavi je još ove godine“ (Lk 13, 8). Mogućnost obraćenja nije neograničena, stoga je potrebno odmah je iskoristiti, inače bi mogla zauvijek biti izgubljena. U ovoj korizmi možemo razmišljati: što moram ja učiniti da bih se više približio Gospodinu, da bih se obratio i „odrezao“ stvari koje nisu dobre? „Ne, ne, čekat ću sljedeću korizmu“. Ali hoćeš li sljedeće korizme biti živ. Neka svaki od nas razmisli što mora učiniti pred tim Božjim milosrđem koje ga čeka i koje uvijek oprašta. Što moram učiniti? Možemo imati veliko povjerenje u Božje milosrđe, no ne smijemo ga zloupotrebjavati. Ne smijemo opravdavati duhovnu lijenost, nego povećati svoju zauzetost da spremno odgovorimo na to milosrđe iskrena srca.

U korizmenom nas vremenu Gospodin poziva na obraćenje. Svi moramo taj poziv doživjeti kao poticaj i izazov, ispravljajući nešto u svojem životu, u svojem načinu razmišljanja, djelovanja i odnosa prema drugima. Istodobno, moramo oponašati Božju strpljivost koji ima povjerenja u sposobnost svih ljudi da ponovo ustanu i nastave hod. Bog je Otac koji ne gasi slabi plamen, nego ga prati i brine se o onomu tko je slab kako bi ojačao i zajednici donio svoj doprinos ljubavi. Neka nam Blažena Djevica Marija pomogne da ove dane pripreme za Uskrs živimo kao vrijeme duhovne obnove i otvorenog povjerenja milosti i milosrđu Božjem.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, u Nikaragvi se od 27. veljače vode važni razgovori sa ciljem rješavanja teške društveno-političke krize u kojoj se nalazi zemlja. Molitvom pratim tu inicijativu i potičem zainteresirane strane da što prije, za dobro svih, pronađu mirno rješenje.

Jučer je u Tarragoni, u Španjolskoj, blaženim proglašen Mariano Mullerat i Soldevila, otac obitelji i mladi liječnik koji je umro u 39. godini života i koji se brinuo o tjelesnim i moralnim patnjama braće, svjedočeći životom i mučeništvom da su milosrđe i praštanje na prvome mjestu. On nam je primjer opraštanja koje sve nas mnogo košta. Neka nas on zagovara i neka nam pomaže kročiti putovima ljubavi i bratstva, unatoč teškoćama i nevoljama. Jedan pljesak novom blaženiku!

Danas se slavi *Dan sjećanja na misionare mučenike*. Tijekom 2018. godine u čitavome svijetu brojni su biskupi, svećenici, redovnice i vjernici laici pretrpjeli nasilje, dok je četrdeset misionara ubijeno, gotovo dvostruko više negoli godinu ranije. Dužnost je čitave Crkve iz zahvalnosti se sjećati te kalvarije braće i sestara našega vremena koji su bili progonjeni i ubijeni zbog vjere u Isusa, ali to nam je i poticaj da hrabro svjedočimo svoju vjeru i nadu u Onoga koji je s ljubavlju na križu zauvijek pobijedio mržnju i nasilje.

Molimo za brojne žrtve posljednjih neljudskih napada koji su se dogodili u Nigeriji i Maliju. Neka Gospodin primi te žrtve, neka izliječi ranjene, utješi obitelji i obrati okrutna srca. Molimo: Zdravo Marijo...

Pozdravljam sve vas koji ste došli iz Rima, Italije i raznih zemalja, posebno hodočasnike iz Pule (Hrvatska), Coslade (Španjolska) i zajednice Papinskog francuskog sjemeništa.

[...]

Sutra, na blagdan Navještenja Gospodinova, poći ću u Loreto, u Kuću Blažene Djevice Marije. To sam mjesto izabrao za potpisivanje apostolske pobudnice posvećene mladima. Molim vas, molite kako bi Marijin „da“ postao „da“ svih nas.